

[Glensgård.]

kommande samlinger skulle udsættes for at skulle vedtage småændringer som det foreliggende lovforslag.

Ingomar Petersen (RV):

På det radikale venstres vegne skal jeg redegøre for vor stilling til lovforslagene.

Da man i sin tid vedtog loven om Lønmodtagernes Garantifond, gjorde socialdemokratiet et stort politisk nummer ud af det. Man fortalte vælgerne, at nu var alle problemerne klaret, og ministeren oplyste over for folketingsudvalget, at loven ville blive administreret således, at lønmodtagerne kunne påregne a conto-betalinger fra fonden få uger efter konkursen eller betalingsstandsningen.

Det radikale venstre undlod dengang grundet på disse oplysninger fra ministeren at stille ændringsforslag, som jeg i øvrigt har redegjort for det ved lovforslagets første behandling. Havde man dengang fulgt det radikale råd, havde vi sikkert ikke i dag haft dette lovforslag til behandling.

Det er egentlig bemærkelsesværdigt, at et stort flertal i betænkningen erkender, at der stadig er problemer i forbindelse med lovens administration og ekspeditionstid, og at man også har drøftet, om den gruppe lønmodtagere, der ikke har mulighed for at give transport til en lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation eller til en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, er tilstrækkelig sikret. Man kan til nød forstå socialdemokratiet og de andre venstrepartiers modvilje imod at lade andre end fagforeningernes arbejdsløshedskasser få mulighed for at modtage transport i kravene, men det er helt utroligt, at partier i dette folketing, som kalder sig liberale, venstre, konservative og kristeligt folkeparti, ikke vil hjælpe de lønmodtagere, som ikke er medlemmer af nogen interesseorganisation, at de ikke vil hjælpe dem på nuværende tidspunkt, men at disse partier vil være medvirkende til at skabe uretfærdighed, fordi kun organiserede lønmodtagere kan nyde godt af det af den socialdemokratiske regering fremsatte forslag.

Det radikale venstre ønsker og har altid kæmpet for at stille alle horgere lige i dette samfund, uanset om hr. Auken bruger ordet tåbelighed om dette synspunkt, og derfor

har det radikale venstre stillet det ændringsforslag, hvorefter det bliver muligt også at lade overdragelsen ske til en bank eller sparekasse. Herved hjælpes de lønmodtagere, som ikke er medlem af eller ikke ønsker at blive medlem af en organiseret arbejdsløshedskasse eller af et fagforbund.

De af ministeren påståede administrative betænkeligheder er efter det radikale venstres opfattelse ikke større, end at de med lidt smidighed nok skulle kunne overvindes.

Jeg vil stærkt opfordre de liberale kræfter i dette ting til at stemme for det radikale ændringsforslag og ikke gå socialisternes ærinde ved yderligere at cementere fagorganisationernes interesser.

Det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag kan det radikale venstre ikke stemme for, da dette indebærer, som også nævnt af hr. Auken, en transport til alle og enhver, ja, sågar til forskellige aktieselskaber. Ikke mindst det sidste nærer vi i det radikale venstre en vis skepsis over for.

Henning Philipsen (SF):

Jeg skal sige på mit partis vegne, at vi i overensstemmelse med betænkningen kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Jeg er enig i de betragtninger, der tidligere er fremført vedrørende fremskridtspartiets ændringsforslag, og jeg vil godt føje til yderligere, at det, fremskridtspartiet foreslår, jo i virkeligheden kan betyde, at disse beviser, om man vil, på, at lønmodtagere måtte have penge til gode, måske efterhånden kunne opnå at blive børsnoterede papirer, dem kunne man så handle med til en eller anden kurs, som tilbud og efterspørgsel nu bestemte. Alene af den årsag er vi modstandere af det.

Vi ønsker altså ikke at være med til det, fremskridtspartiet foreslår, og vi kan heller ikke medvirke til det af det radikale venstre stillede ændringsforslag. Efter min mening er det ikke et spørgsmål om at gå socialisternes ærinde, men nok mere et spørgsmål om, at hvis man tilsluttede sig det radikale venstres forslag, så ville man komme til at handle til ugunst for den organiserede fagbevægelse, og det ønsker vi ikke at være med til.

Ritta Ahm (KrF):

Kristeligt folkepartis ordfører i denne sag